

Større Held var forbundet med de store Kloak- o. l. Arbejder, der bleve satte i Gang i England under Bomulds-krisen, og hvorved mangen Bomuldsarbejder fik Arbejde. Den ifjor vedtagne engelske Arbejdsløshedslov giver ogsaa Anvisning paa kommunale Nødsarbejder.

De arbejdsløse, der ere mere eller mindre uskikkede til Arbejde paa Grund af Svækkelse o. s. v., har man søgt at gøre til Arbejds-mennesker igen gennem Arbejdsløsheds-kolonier. Særlig i Holland og i Tyskland har dette vundet Udbredelse, og ved den nys nævnte engelske Arbejdsløshedslov har man søgt at støtte Oprettelsen af Kolonier. Da Opgaven med Kolonierne nærmest tager Sigte paa at rejse de svækkede Arbejdere, men ikke særligt at hindre Arbejderne fra at synke paa Grund af Arbejdsløshed, vil en nærmere Omtale her ikke være paa sin Plads.

Kan man saaledes ikke hjælpe en arbejdsløs ad anden Vej, staar der kun tilbage for det Offentlige at understøtte ham paa en eller anden Maade, naar han uden egen Skyld er kommet i Nød.

At dette ikke bør gøres gennem Fattigvæsenet, er tidligere omtalt; men rundt omkring i Verden ere dog nutildags sikkert de fleste arbejdsløse henviste til dette.

Der kunde da være Tale om at yde en direkte Understøttelse uden Fattighjælps Virkninger.

Som en Ret for den arbejdsløse har denne Understøttelsesform som nævnt været prøvet i 1848 i Frankrig, da alle, der ikke havde privat eller offentligt Arbejde, havde en Fordring paa Staten paa 1½ fr. daglig. Som en offentlig Velgørenhedsgave have Staterne i forskellige australske Kolonier givet Understøttelse fra Tid til anden, dog mest i Form af Anvisning paa Naturalier til de arbejdsløse, der maatte henvende sig som nødlidende paa Arbejdsanvisningskontoret. Herhjemme endelig har, som nævnt i Afsnit II, den direkte Understøttelsestanke ikke været fremmed for Lovgivningen, jfr. Loven af 10de Marts 1879 om midlertidige Foranstaltninger mod den ved Arbejdsløshed og Vinterens Strenghed indtraadte Nød og de nyere Love om Tilskud til de fri Fattiggasser, hvilke sidste jo ogsaa i ikke uvæsentlig Grad ere motiverede ved den herskende Arbejdsløshed.

Mod Understøttelse som en Ret taler, at under denne Form udsætter man sig for de fleste Misbrug, mod Velgørenhedsformen, at det jo netop gælder at befri den uskyldig arbejdsløse for Ydmygelse ved Velgørenhed eller Fattigvæsen. Ved Antagelsen af Principet om „Hjælp til Selvhjælp“ opretholder man derimod Arbejdernes Selvhævdelsestrang og er derved i overvejende Grad i Overensstemmelse med vor hidtil gældende sociale Lovgivning.

Dette Princip kan man nu følge ad flere Veje. Man kunde støtte Arbejdernes frivillige Sparen ved Tilskud fra det Offentlige — saaledes som i Gent for Ikke-Foreningsmedlemmer — eller man kunde, som fra enkelte Sider foreslaet og forsøgt, indføre en Sparetvang, suppleret med Tilskud fra Arbejdsgivere, Kommune og Stat. Hvor mange Fordele en saadan Ordning end kunde frembyde, ses det dog let, at man ikke derved vilde opnaa at sikre de Arbejdere, der særlig haardt maatte blive hjemløse af Arbejdsløshed; thi de vilde hurtigt have opbrugt den Smule, de kunde have sparet op, tilligemed Tilskuddet fra det Offentlige. For virkelig at opnaa noget, gælder det derfor om at samle hver enkelt Arbejders smaa Sparepenge og benytte de samlede Midler til bedste for dem, der rammes af Arbejdsløsheden, med andre Ord indføre en Forsikring mod Arbejdsløshed. Man vil ikke med Styrke herimod kunne indvende, at Forsikring ikke kan indføres paa dette Omraade,